

Волонтерський рух може стати рушійною силою розвитку країни. Саме тому Всеукраїнська громадська організація «Поруч» ще зі свого заснування у 2011 році ставить за мету популяризацію волонтерського руху в Україні. Ми впевнені, що це може дати значний поштовх для розбудови громадянського суспільства та розвитку країни, покращання добробуту громадян.

Висновок. Ми виділяємо комунікацію як важливий засіб взаємодії волонтера з клієнтами. Тому, що вербальна комунікація це інструмент безпосередньо засобів розв'язання певного завдання, а експресивна торкається оцінок, самооцінок, емоційних зв'язків між членами групи та має соціально-емоційний відтінок. Інформація більше пов'язана з регуляцією власне діяльності. За допомогою якої відбувається взаємодія між членами групи.

Література

1. Волонтерський рух: світовий досвід та українські громадянські практики: аналіт. доп. Київ: НІСД, 2015. С. 3
2. Види комунікацій [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.
3. Пиз А. Язык телодвижений. Как читать мысли окружающих по их жестам. Москва: Издательский дом «Эксмо». 2003.
4. Ланцов С. Політична конфліктологія: Навчальний посібник. Санкт-Петербург: Питер. 2008. 319 с.

УДК 37:355.01(477)

Ірина САВЕЛЬЧУК
(м. Київ)

Очікування та орієнтація на майбутнє: виклики під час війни для сучасної учнівської та студентської молоді

Сучасна молодь України дорослішає у суспільстві, яке чинить супротив повномасштабному вторгненню російської федерації. Зруйновано мирне життя дітей, підлітків, дорослих людей, поставлено під загрозу повноцінна життєдіяльність сімей, соціально-економічні засоби для щасливого та здорового зростання сучасної учнівської та студентської молоді.

Російсько-українська війна призводить до значних втрат серед мирного населення, руйнування цілих міст і селищ, пошкодження та повне руйнування житлових будинків, закладів освіти та охорони здоров'я, установ соціального захисту та соціального обслуговування й надання соціальних послуг, руйнування підприємств й втрату робочих місць, погіршення рівня безробіття, збільшення великої кількості внутрішньо переміщених громадян та жінок з дітьми, що отримують прихисток в західних областях або за межами України. Війна завжди стає страшним викликом для молодого покоління, але вона не повинна скасувати прагнення молоді орієнтуватися на майбутнє.

Молоде покоління унаслідок війни переживають психотравмувальний досвід, який безперечно впливатиме на їх подальше життя, що дозволить більше цінувати близьких людей, друзів та інші прості та звичні речі. Це може бути забезпеченим завдяки наявності процесу психологічної відновлюваності молодої людини («резильєнтність», «життєстійкість»), що призводить до подальшого посттравматичного зростання. Психологічна відновлюваність дозволяє молодим людям здійснювати «добру адаптації при зіткненні із життєвими складнощами, травмою, трагедією, небезпеками або значним стресом» [1, с. 30]. Її успішність цілком залежить від функціонування певних факторів відновлення: турбота та підтримка близького оточення та інших людей; здатність до складання реалістичних планів та докладання зусиль для їх утілення; позитивне самосприйняття, віра у власні сили та здібності; володіння навичками комунікації та вирішення проблем; здатність керувати сильними почуттями та імпульсами [1, с. 31].

Домінуючим чинником, що генерує особистісне відновлення для молодої людини є здатність до складання реалістичних планів та знаходження ресурсів для їх реалізації. Саме це визначає сенс життя, оскільки орієнтація на майбутнє спрямовує побудову власної «моделі майбутнього» з дотриманням певної мети, складання плану, аналізу шляхів й ресурсів для її виконання.

Отже, очікування та орієнтація на майбутнє у молодих людей, відображає перспективні сфери, що забезпечують особистісне зростання. Саме тому, орієнтація на майбутнє учнівської й студентської молоді призводить до змін у ціннісних (освіта, робота, кар'єра, співпраця), соціальних (рівність, соціальна справедливість, національна ідентичність, патріотизм, допомога іншим), життєвих (життєстійкість, особистісне зростання) та сімейних (сім'я, шлюб) перспективах в умовах адаптації суспільства до воєнного стану.

Література

1. Климчук В. О. Психологія посттравматичного зростання: монографія. Національна академія педагогічних наук України, Інститут соціальної та політичної психології. Кропивницький: Імекс-ЛТД, 2021. 158 с.

УДК 316.362.31-055.832-055.2

Надія ХОХУЛЯ
(м. Київ)

Загострення проблеми самотнього материнства у післявоєнний час

Життя Української держави та всього її населення зазнало кардинальних змін в результаті російсько-української війни, чергова гаряча фаза якої розпочалась 24 лютого 2022 р. Наслідки цих подій стали відчутними в усіх сферах суспільного життя: стрімке падіння економіки; припинення роботи